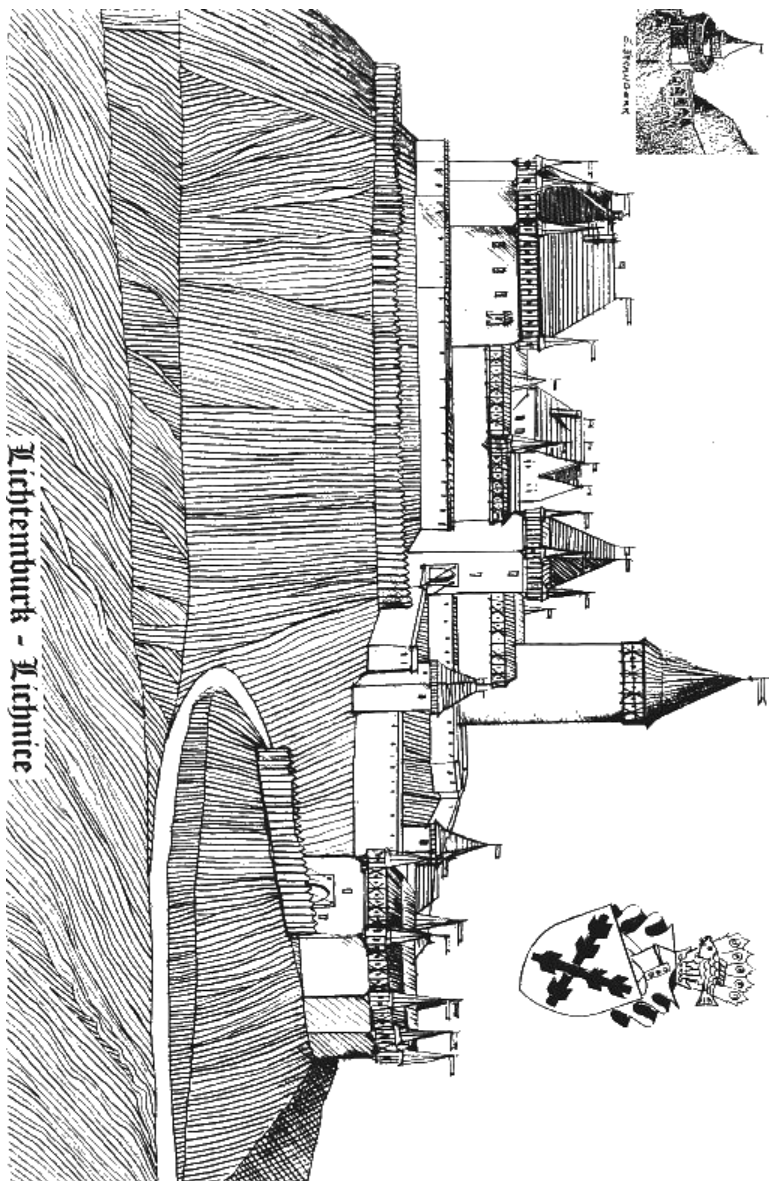

Lichnice

Na strategicky výhodně položeném kopci Světlíku v Železných horách vybudoval ve 12. století Smil z rodu Ronovců hradiště, které jeho stejnojmenný vnuk přestavěl v polovině 13. století na kamenný hrad.

Hrad, dokončený před r. 1251, dostal tehdy módní německý název Lichtenburk (či Lichtemburk) a příslušná větev Ronovců se pak po něm psala.

Ve třicátých letech 14. století směnil Jindřich z Lichtenburka Lichnici s králem Janem Lucemburským za litické panství. V r. 1355 zařadil Karel IV. ve svém zákoníku Majestas Carolina Lichnici mezi hrady za žádných okolností nezcizitelné.

Po různém střídání majitelů koupil roku 1410 Lichnici král Václav IV. a v jeho držení zůstal hrad až do husitských válek.

Po opětovném střídání majitelů, kdy hrad odolal všem útokům Švédů, se mu stala osudným jeho strategická poloha a mohutnost.

Král Ferdinand III. vydal roku 1648 rozkaz nařizující pobořit hradby.

Od té doby se hrad stal zdrojem levného kamene na stavbu vesnických domů a definitivní zříceninou.

O lichnické paní Miladě

Na hradě Lichnice sídlil mocný šlechtic. Avšak neměl potomky. Toužil po synovi, ale potomka se nemohl dočkat. Po dlouhém čekání mu žena porodila dceru. Dali jí jméno Milada. Šlechtic se s tím nemohl smířit a začal Miladu vychovávat jako chlapce. Brzy předčila mnohé chlapce ve střelbě z luku, jízdě na koni, dokonce i v umění s mečem. Často vyjížděla s otcem do okolí. Jednou se šlechticův kůň splašil, uklouzl na skále a šlechtic spadl do Lovětínské rokle. Pád nepřežil.

Brzy na hrad přijížděli urození pánové žádající ruku krásné Milady. Lákalo je také bohatství, které nyní Miladě patřilo. Milada nápadníky odmítala, po nějaké době za ní přišel purkrabí domluvit jí. Milada se po přemlouvání poddala, ale pod jednou podmínkou. Jejím manželem se mohl stát jen ten, kdo jako první se třikrát s koněm otočí na skále, kde zemřel její otec. Brzy nato na hrad začali přijíždět nápadníci, byli pohoštěni a plni sebevědomí se pustili do úkolu. S koněm se otočili jednou, vyjímečně dvakrát a už padali do rokle. Mnoho pánů za to zaplatilo zraněním, mnozí i smrtí. Milada to vše sledovala s klidem z věže. Pomalu zástupy nápadníků začaly řádnout až se na slavnosti jen vzpomínalo.

Jednoho dne se na hradě objevil mladý rytíř. Chtěl zkusit štěstí. Milada své podmínky litovala, rytíř se jí líbil, ale už ji nemohla vzít zpět. Následujícího dne rytíř přijel ke skále, otočil se jednou, podruhé a potřetí. Milada mu s úsměvem vyšla naproti.

Rytířův pohled byl chladný. Celý rok cvičil koně, dal mu do podkov vsázet diamanty. Miladu za ženu nechtěl, přišel pomstít smrt jeho předchůdců. Vytáhl kuši a vstřelil šíp Miladě přímo do srdce. Než se hradní posádka vzpamatovala byl již rytíř daleko v lesích.

Zazděná Kateřina

Podle zápisů Mikuláše Dačického z Heslova byla zde na Lichnici zazděna před vánoce roku 1507 Kateřina, žena tehdejšího pána Mikuláše Trčky z Lípy, za svoji nevěru. O hlavu přišel i její milenec Zdeněk Šarovec.

Podle pověsti se však Kateřina scházela pouze se svým bratrem, který se vrátil z cest a ze zazdění jí pomohli ven věrní služebníci.

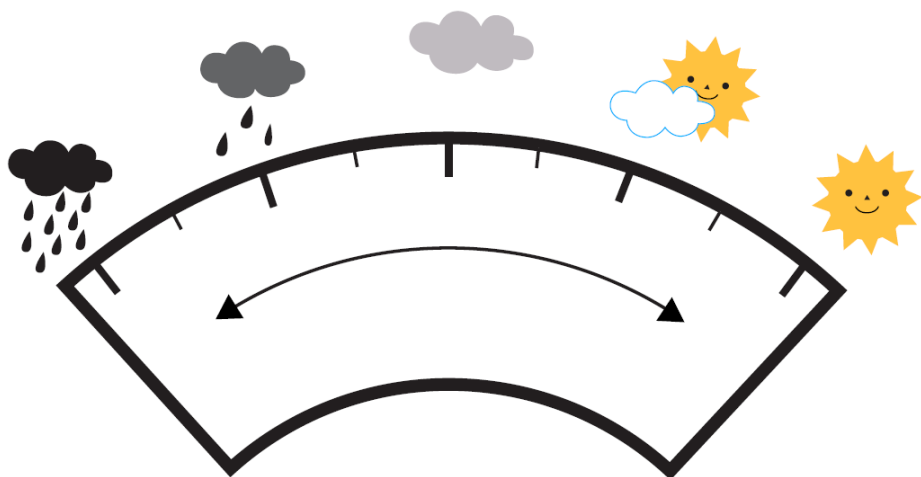
Kostra zazděné ženy se však našla při rekonstrukci nepříliš vzdáleného hradu Lipnice. I ten ve stejné době vlastnil pan Trčka. Mikuláš Dačický se prý při popisování této události přepsal o jedno písmeno.

Podzemní chodby

Podle pověsti vznikla ves Třemošnice tak, že při dobývání hradu Světlík z něj uprchly tři dcery hradního pána. Každá zachránila mošnu peněz - tyto "tři mošnice" byly základem nové vsi, kde dívky našly svůj domov.

Pod hradem jsou hluboká sklepení, a podzemní chodby vedou prý až pod Oheb.

Vyznač, jaké dnes bylo počasí

Nakresli nebo zakroužkuj jak se dneska cítíš.

Jsi....

VESELÝ

SMUTNÝ

NAŠTVANÝ

VYŠTRÁŠENÝ

Nakresli, nebo napiš kolik jsme
cestou viděli turistických značek a
jakou měli barvu...

Namaluj nebo napiš co se ti
na výletu líbilo...